

Lagotto romagnolo v USA začátkem 20. století

vaná prasata, která reagovala celkem spolehlivě na feromon, který houba vylučuje. Ta byla však rychlejší a většinou je zničila nebo snědla. Přesto se ve Francii stále využívají k jejich vyhledávání.

Přestože plemeno bylo v Itálii velmi známé, jeho čistokrevným „papírovým“ chovem se téměř nikdo nezabýval. Bylo to plemeno ryze pracovní.

V 70. letech 20. století dochází k obnově a záchraně plemene. Podílí se na ní Q. Toschi a prof. F. Ballota, dalšími uznávanými odborníky byli Dr. Antonio Morsiani a Lodovico Babini. V roce 1988

Lagotto romagnolo v zobrazení italských mistrů

byl v Imole založen Club Italiano lagotto. Na základě rekonstrukčního programu došlo na poslední chvíli k jeho záchraně. Standard vypracován Dr. Morsianim se dočkal obnovení, je velmi přesně a důkladně zpracován, v roce 1995 byl uznán FCI jako standard mezinárodní. K importům ze země původu, Itálie, dochází kolem roku 1990 do Velké Británie, Švédska, kde se těší velkému zájmu a oblibě. Lagotky najdeme v poměrně hojném počtu u chovatelů ve Finsku,

Lagotto romagnolo jako vodní pes

Norsku, Švýcarsku, Holandsku, Německu, v posledních letech stoupá jejich obliba v Americe a Kanadě, kde bylo plemeno před několika lety také oficiálně uznáno.

Počátky chovu a současný chov u nás

První lagotci byli do ČR přivezeni v roce 2003 paní Šárkou Bajarovou, chovatelkou plemene cane corso. Její znalost italského kynologického prostředí jí umožnila zapůjčit si z chovatelské stanice Silvanbull, která vychovávala psy pro sběr lanůžů, dva jedince. Byla to fenka Medusa dei Silvanbull a její bratr Febo dei Silvanbull. Lagotky z této chovatelské stanice najdeme v rodokmenech psů v mnoha evropských zemích i ve světě, a také v Česku! Febo se vrátil do Itálie a fenka zůstala v ČR. Byly od ní v letech 2005 a 2006 odchovány dva vrhy „z Máchova kraje“. Otcem vrhů byl Johnny dei Silvanbull. Plemeno u nás tenkrát zastřešoval Klub chovatelů málopočetných plemen psů. Poté nastala v chovu pauza; i když několik lagotků bylo k nám přivezeno, v chovu se neobjevili. V roce 2010 jsem přivezla ze Slovenska bílou fenku Angelus Mei Dimurgu, v létě 2012 měla první vrh s italským psem Lucignolo del Pesco v chovatelské stanici „ze Sulické tvrze“, po ní koncem roku přibyl další vrh v CHS „od Chuderského potoka“ od importované fenky z Itálie Di Villa Fe-

derici Arcene chovatelky Ing. K. Řehořové. V roce 2013 se narodily další dva vrhy, jeden opět v CHS ze Sulické tvrze, jehož otcem byl švédský importovaný pes Gleska for Real v majetku J. Kadnárové ze Slovenska, další štěňátka se narodila v CHS Angel Navajo Petry Hrabětové, ze spojení importované fenky Angelus Mei Erzla a psa BO-BO z Máchova kraje. V roce 2014 vrh v CHS Riccio Angelo ze spojení feny Azia a psa Comes Cordis Othello, další vrh v CHS ze Sulické tvrze, po rodičích Angelus Mei Dimurga a Picasso. **V roce 2015 se narodila štěňátka již v 6 chovatelských stanicích, v roce 2017 se narodilo ve 12 vrzích již 77 štěňátek. V chovu byli použiti krycí psi ze Slovenska, Švýcarska, Švédska, Německa, Itálie a fenky ze Švédska a Itálie.**

Zdraví

Ve srovnání s ostatními plemeny se lagotto romagnolo jeví jako geneticky zdravé. Dožívá se vysokého věku okolo 15 let. Za zmínku stojí dysplazie kyčelního kloubu, kde se občas objeví lehká dysplazie DKK C. Je na chovatelů nebo majitelů, jak se k této skutečnosti postaví. Jde sice o plemeno lehké, osvalené, takže mu tento stupeň nebude způsobovat velké potíže, ale je to důvod k zamyšlení. Testujeme na juvenilní epilepsii, která se u plemene po jeho obnově občas objevovala a týká se opravdu jen štěněčího věku 5-12 týdnů, pak se již neobjeví po celý

